

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. Г. О. , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г. О., III СЪСТАВ в публично заседание на десети юни,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цветелина Св. Цонева

като разглежда докладваното от Цветелина Св. Цонева Гражданско дело №
20204120101792 по описа за 2020 година

Исковете са по чл.48, ал.1 ЗЗД вр. чл.45 ЗЗД.

Предявена е искова претенция от ИВ. Г. К. лично и чрез майка и законен представител П. ИВ. М. против Р. ИВ. П., ИВ. ЛЮБ. П. и Н. ИВ. П..Към датата на постановяване на съдебно решение ИВ. Г. К. е навършил пълнолетие.

Ищецът твърди, че ответниците ИВ. ЛЮБ. П. с ЕГН ***** и Н. ИВ. П. с ЕГН ***** са родители на непълнолетния Р. ИВ. П. с ЕГН *****, с когото живеят заедно в гр. Г.О., ул. ***.На 11.05.2020г., около 20,00 часа се разхождал с приятели в парк „Никола Панайотов“ в град Г. О., където била и компания от група момчета, между които и ответникът Р.П.. Едно от момчетата - М.М., извикал И. по име и двамата се заговорили. В този момент, без да е бил предизвикан с нищо и да участва в разговора, Р. се приближил до тях и ударил ищеца с юмрук в носа. Действието му било възприето от всички намиращи се в близост младежи - Ф.П.П, В. И.а Н., П.В.Д, А.Н.Н, М.А.М и други.Сочи се, че след удара от носа на ищеца започнало обилно кръвотечение и същият веднага се отправил към намиращите се в близост таксиметрови автомобили, като с един от тях стигнал до СМП при МБАЛ „Св.Иван Рилски“ в гр. Г. О.. В болницата констатирали фрактура на носа му. Ищецът бил настанен в отделение УНГ. След направени допълнителни изследвания и информирание за състоянието му на майка му П. И. М., ищецът претърпял хирургическа интервенция. На 14.05.2020 г. същият бил изписан с посттравматичен оток и хематом на носа, оток на дясната скула и извършена оперативна интервенция - кръвна експозиция. Съставени били и съответните медицински документи.

Твърди се, че след изписването от болничното заведение, лечението на ищеца продължило в домашни условия. Дишането му през носа било силно затруднено, изпитвал силни болки, което наложило прием на различни лекарства и аналгетици. Ищецът не можел да диша и спи нормално, изпитвал слабост и безсилие при най- елементарни физически усилия поради липсата на нормален прилив на кислород чрез дишане. При извършен контролен преглед се установило, че е налице девиация на носната преграда. Това наложило повторна хоспитализация и на 18.05.2020 г. същият претърпял втора хирургична операция на носа - субмукозна резекция на назалния септум в дясно. В носа на И. била поставена

стабилизираща плака, която да спомогне за правилното зарастване на носа след фрактурата. Сочи се, че ищецът бил изписан на 20.05.2020 г. След повторната операция и продължителното лечение с медикаменти в домашни условия дишането на ищеца се подобрило частично. Съобразно дадените предписания на ищеца били извършени контролни прегледи и седмици след дехоспитализацията му, била свалена от носа му поставената стабилизираща плака. След свалянето и била констатирано, че носът му е зараснал в неправилно и несиметрично положение, наблюдавало се изкривяване на външния нос вдясно. Твърди се, че ищецът приел тежко състоянието си, не желал да излиза от вкъщи, избягвал социални контакти с връстниците си, страхувал се от възможни подигравки или друга физическа агресия. Ищецът се затворил в себе и трудно общувал дори с най-близките си хора. Сочи се, че освен видимото обезобразяване, състоянието на носа продължило да затруднява и дишането му.

Твърди се, че се наложило ищецът и неговите родители да потърсят последваща медицинска помощ в специализирано заведение. На 20.08.2020 г. И.К. постъпил на лечение в Клиника по ушно-носни и гърлени болести „Каспела“ към Университетска болница за активно лечение гр. П.. Същият бил хоспитализиран до 24.08.2020 г., където претърпял трета операция - субмукозна резекция на назалния септум, с която се наложило да бъде извършена корекция на носа в нормално положение и да се възстанови нормалното му дишане. След дехоспитализацията, лечението и възстановяването на ищеца продължило при домашни условия още няколко седмици до пълното възстановяване от оперативната интервенция.

Сочи се, че за извършеното деяние от страна на ответника Р. ИВ. П., била образувана пр. пр. № 1043/2020 г. по описа на ГОРС. В хода на извършената проверка, механизма на реализиране на престъпление от страна на ответника и вината на извършителя била безспорно установена. С постановление от 26.05.2020г. за отказ да се образува досъдебно производство е прието, че се касае за деяние по чл. 131, т. 12 във вр. с чл. 130, ал.1 от НК. На основание чл. 61 от НК, наблюдаващия прокурор е прекратил преписката и е изпратил материалите по нея на МК по ЗБППМН при Община Г.О.. По случая било образувано възпитателно дело № 13/2020 г., като след проведено заседание на 25.08.2020 г. състав по чл. 11, ал. 2 от ЗБППМН е наложил на Р. ИВ. П. възпитателна мярка по чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗБППМН „Поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател“ за срок от една година.

Сочи се, че извършеното от първият ответник деяние, в резултат на нанесен удар с юмрук в носа, причинил на ищеца И.К. телесна повреда и разстройство на здравето, е довело и до претърпяване от страна на ищеца на имуществени вреди, изразяващи се в направените от него разходи за лечение и възстановяване, както и неимуществени такива, изразяващи се в претърпените от него болки, страдания, страх, унижение, психически дискомфорт и други негативни преживявания в следствие на деянието. Били извършени от ищеца разходи, във връзка с лечението и възстановяването, на обща стойност 1595,40 лева.

Моли се да бъде определено от решаващия състав по справедливост обезщетение за вредата в душевната сфера на пострадалия, като следва да се овъзмездят всички отрицателни последици, които са настъпили в резултат на деликта.

Излагат се подробни правни доводи по отношение обезщетяването и института на непозволеното увреждане.

Предвид гореизложеното и на основание чл.48 ал.1 във вр. с чл. 45 ал.1 от ЗЗД, се моли да бъдат осъдени, както следва:Р. ИВ. П., лично и със съгласието на своите родители и законни представители ИВ. ЛЮБ. П. и Н.И.,ИВ. ЛЮБ. П. и Н. ИВ. П., в качеството им на упражняващи родителски права и живеещи съвместно с Р. ИВ. П., да заплатят солидарно на

ИВ. Г. К., лично и със съгласието на неговата майка и законен представител П. ИВ. М., както следва: сума в размер от 5000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца И.К. неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и страдания, изпитван страх, унижение, психически дискомфорт и други негативни преживявания в резултат на извършеното на 11.05.2020г. в град Г. О. деяние от Р. ИВ. П., а именно: в резултат на нанесен удар с юмрук в носа, причинил на И.К. телесна повреда и разстройство на здравето - фрактура на носа, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на деликта - 11.05.2020г. до окончателното и изплащане; сумата от 1595,40 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи за лечение и възстановяване.

Претендират се направените разноски по делото.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от първия ответник Р. ИВ. П. чрез пълномощника адв. И.И. от ВТАК, с който се счита предявения иск за допустим, но се оспорва като частично неоснователен и по размер.

Не се спори, че на 11.05.2020 г. в град Г. О. ответникът е нанесъл удар с ръка в лицето на ищеца, но се оспорват изложените в исковата молба факти, довели до инцидента и механизма на удара.

Твърди се, че на 11.05.2020 г. вечерта между 19-20 часа, ответникът се разхождал с компания момчета в квартал „***“ в град Г. О.. Минавайки покрай пейка пред жилищен блок, видял седнали на нея ищеца и момиче, които се смеели. Тогава ищецът, който ответникът познавал само по физиономия, ги запитал нещо смешно ли има, макар, че в този момент никой от неговата компания не се смеел. Не му отговорили, а само ги подминали. Отдалечили се доста от тях и седнали на пейка пред друг вход на същия жилищен блок. Не след дълго, ищецът с други две момичета минал край тях и седнали на пейка пред друг по-близък до тях вход. Сочил се, че те продължили да си говорят и да се смеят, като през цялото време гледали към компанията на ответника. Последният и останалите момчета не им обръщали внимание, нито ги провокирали с никакви жестове. В един момент станали и решили да отидат до близкия квартален магазин, за да си купят безалкохолни напитки. Пътят им минавал край пейката на ищеца. Когато се доближили до тях, ищецът и момичетата станали, като ищецът заговорил в движение с М. от компанията на ответника. Ответникът Р.П. не чул репликите помежду им, но в един момент, когато ищецът тръгнал рязко към М., ответникът помислил, че иска да се саморазправя с него. Твърди, че за това инстинктивно му се притекъл на помощ, като ударил ищеца по лицето един път, с дланта на дясната си ръка. След удара ищецът не реагирал, нито по лицето му имало кръв. Ответникът сочил, че както на него, така и на момчета от неговата компания им станало неприятно от инцидента и за това се върнали на пейката. Ищецът с момичетата също седнали на пейката си. Ответникът посочва, че в един момент видял, че момичетата започнали да дават на ищеца кърпички, с които той си бършел носа. След около пет-шест минути те станали и тръгнали в посока парка на квартал „***“. Ответникът твърди, че всичко приключило така и същата вечер повече не бил виждал ищеца. На следващия ден вечерта го извикали в полицията и там дал обяснения за случилото се.

Ответникът Р.П. твърди, че след вечерта на инцидента е виждал ищеца само от разстояние. Опитал се да му се извини, като му писал във „Фейсбук“, но установил, че той нито е видял съобщението му, нито му отговорил. Интересувал се за неговото състояние от общи познати, като от тях разбрал, че още след първия престой в болницата, ищецът се чувствал добре и нямал никакви проблеми.

Счита се, че необходимото лечение на травмата, причинена от ответника Р.П. е

проведено в МБАЛ „Св. Иван Рилски“ гр. Г. О.. След констатирана фрактура на носа са извършени необходимите хирургични интервенции и ищецът е изписан от болничното заведение без настъпили усложнения и оплаквания.

Счита се, че проведеното лечение в УМБАЛ „Каспела“ гр. П. не е във връзка с лечение на травмата, като пряк и непосредствен резултат от действието на ответника Р.П.. Посочва се, че видно от епикризата на ищеца чрез операция на 21.08.2020 г. е извършена корекция на носния връх три месеца след последната оперативна интервенция и че няма доказателства, от които безспорно да се приеме, че изкривяването на носния връх е в резултат от лечението, проведено в МБАЛ „Св. Иван Рилски“ гр. Г. О.. Заявява се, че дори да се установи, че това изкривяване е в резултат от оперативното лечение, проведено в болницата в град Г. О., то отговорността на ответника П. не може да бъде ангажирана за действия, които не е извършил.

Счита се, че претендираният от ищеца размер на обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в резултат на нанесен му на 11.05.2020 г. в град Г. О. удар в носа от Р.П. е прекомерно завишен, с оглед характера на телесното увреждане и оздравителният период необходим за възстановяването му. Сочи се, че при определяне на обезщетението следва да се вземе предвид и поведението на ищеца преди настъпване на инцидента, както и това, че след настъпване на инцидента, ответникът не е останал безучастен към състоянието на ищеца.

Претенцията за присъждане на обезщетение за сумата от 1594,40 лв., представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди за направени разходи за лечение и възстановяване, се счита за неоснователна. Посочва се, че не се установява от приложените доказателства, че тези разходи са направени за лечение на травмата, причинена от ответника за това се оспорва претенцията изцяло.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответниците ИВ. ЛЮБ. П. и Н. ИВ. П., с който заявяват, че поддържат изложеното в отговора на исковата молба, депозиран по делото от сина им Р. ИВ. П. и направените с него доказателствени искания.

От фактическа страна съдът установява следното.

От приложените писмени и събраните гласни доказателства се установява, че ответниците Н. ИВ. П. и ИВ. ЛЮБ. П. са родители на непълнолетния Р. ИВ. П., като същите упражняват родителските права по отношение на него и той живее при тях.

Безспорно е между страните и обстоятелството, че на 11.05.2020г. в гр. Г.О. Р. ИВ. П. е нанесъл удар в лицето на ищеца.

Тези обстоятелства се установяват от представените по делото писмени доказателства- материалите по приобщената прокурорска преписка № 1043/2020 г. по описа на Районна прокуратура- Г. О.. Преписката е приключила с постановление от 26.05.2020г, като е отказано образуването на досъдебно производство и е изготвено предложение до МКБППМН за налагане на възпитателни мерки спрямо Р. ИВ. П..

С решение от 25.08.2020 г. по възпитателно дело № 13/2020 г. на Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните при Община Г. О., на Р. ИВ. П. е наложена възпитателна мярка по чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗБППМН – надзор от обществен възпитател за срок от една година, с мотиви-сериозността на деянието.

В лечебните заведения, след проведени оперативни интервенции, са изготвени епикризи за проведеното лечение.

По делото са изготвени два броя съдебно медицински експертизи, повторната изготвена от специалист „УНГ- болести“, доц.д-р К.- Оториноларинголог в МБАЛ „Авис Медика“ гр. П..

Според заключението на повторната СМЕ носното дишане е физиологичното дишане при човека, което осигурява комфорт и нормално функциониране на всички органи и системи. Дишането през устата е патологично и се включва при нарушения в носното дишане или при физически усилия. Затрудненото носно дишане е основен клиничен белег на нарушената функцията на носа. Изразява се в нарушаване на носния цикъл, състоящ се от дишане през лявата и дясната носна половина. Най-често затрудненото носно дишане се проявява през нощта, като болният се събужда многократно с главоболие, компресия в сърдечната област, умора, отпадналост и др. Често пъти тези симптоми са придружени от носна секреция с различен характер, намалено обоняние и нарушение на слуха. Външната деформация на носа създава естетичен и психичен дискомфорт. Най-честите причини за затрудненото носно дишане са: изкривяване на носната преграда, хипертрофия на носните раковини, туморни образувания на носа и околоносните кухини (доброкачествени и злокачествени) и др. Изкривяването на носната преграда често се дължи на лицева травма, несъразмерно нарастване на костната рамка на носната преграда, налагане на форцепс при раждането. Съществуват случаи и на вродена девиация на носната преграда. Наблюдават се разнообразни съчетания (изкривяване на хрущялната част; костно- хрущялния скелет; луксация на носната преграда; S-образно извиване; наличие на костни гребени и шипове и т.н.). Освен затрудненото носно дишане, изкривената носна преграда обуславя различни възпалителни заболявания на носа и околоносните кухини, протичаща със съответните клинични симптоми на възпаление и/или инфекция. Също така може да предизвика и рефлекторна вазомоторна хрема, главоболие, чести обостряния на придружаваща бронхиална астма и др.

Лечението на изкривената носна преграда с прояви на трайна назална обструкция е хирургично. Извършва се обикновено в планов порядък, след завършено развитие на лицевия скелет след 17-18 годишна възраст. Оперативната интервенция се извършва под обща анестезия, чрез ендоназален достъп. Операцията не оставя видими външни белези. Възстановяването е бързо (около 30 дни), а резултатът в повечето случаи е свързан с възстановяване на физиологичното носно дишане и изчезване на придружаващите оплаквания. Научни данни публикувани през последните години в реномирани научни издания сочат, че около 40% от пациентите претърпели оперативно лечение по повод на девиация на носната преграда след различен период от време отново изпитват затруднение в носното дишане. Затрудненото носно дишане извън случаите на директна травма при тези пациенти рядко е резултат на анатомични деформитети и се дължи на други увреждащи носната лигавица фактори (алергени, иританти, професионални дразнители и др.).

Относно конкретния казус вещото лице сочи, че е очевидно, че лицевата травма на лицето ИВ. Г. К. ЕГН ***** р в резултат от удар с юмрук, нанесен от Р. ИВ. П. с ЕГН ***** е настъпила фрактура на носните кости и изместване на носната преграда.

От представената информация по делото липсва информация от проведеното образно изследване и снимков материал.

Най-честите клинични прояви след лицева травма в областта на външния нос е кръвотечение от носа, болка, оток и кръвонасядания в лицевата област, затруднено носно дишане, главоболие, хъркане по време на сън, каквито са описани в представената медицинска документация. Последните са констатирани на 11.05.2020 г. (деня на инцидента), когато болният е хоспитализиран в отделението по УНГ болести на МБАЛ

„Иван Рилски" гр. Г. О.. Поради епистаксис от дясната носна половина е поставена предна носна тампонада, която е довела до спиране на кървенето и болният е прекарал нощта в дома си. На следващият ден е констатирано, при липса на активно кървене от носната половина, разместване на носната преграда с обструкция на дясна носна половина. Всички фрактури с разместване на фрагменти, подлежат на своевременно репозиция. Последната се препоръчва да бъде извършена до 48 час от настъпването на травмата и в конкретния случай е извършена навреме. На 12.05.2020 г. при първото оперативно лечение на ИВ. Г. К. с ЕГН ***** е извършена репозиция на посттравматично отклонената носната преграда с поставяне на фиксираща плака под обща анестезия. От медицинската документация, вещото лице установява, че пациентът е изписан с подобрение и без усложнения на 14.05.2020 г. Затруднено носното дишане, болковата и друга симптоматика са очаквани и нормални при подобни травми в ранния възстановителен период. Болката е клиничен симптом зависещ от индивидуалния праг на болка, емоционалното състояние и други фактори и нейната оценка се извършва чрез визуално аналогови скали.

На 18.05.2020 г, пациентът е приет отново в отделението по УНГ болести по повод на оплаквания свързани основно с изразени лицева болка и затруднено носно дишане. Вероятно последните са резултат на добавена инфекция и/или посттравматичен възпалителен процес, резултат на травматичните поражения. При нормален оздравителен процес се очаква отслабване на симптоматиката (вкл. болката) и слабо или никакво подобрение на носно дишане към момента на повторният прием в отделението по УНГ болести на МБАЛ в гр. Г. О. на 18.05.2021 г.

Констатирана при прегледа в деня на втората хоспитализация е девиация на носната преграда, вероятно е резултат на нанесената преди 7 дни лицева травма. Извършена е оперативна интервенция- субмукозна резекция и отново е поставена стабилизираща плака, като вероятно първата е била отстранена в деня на втората оперативна интервенция. Липсват данни в медицинската документация, описващи процедурата по премахване на първата фиксираща плака. От документацията става ясно за гладък постоперативен период и изписване (20.05. 2020 г.) в рамките на минимален болничен престой.

Липсват данни и медицинска документация за възстановителен период на болния след хоспитализация.

Съществуват единствено анамнестични данни от пострадалия и неговите близки за незначително подобрение в носното дишане след втората оперативната интервенция и видимо външно изкривяване на носната пирамида.

Болният е оценен, от д-р Стоянов, завеждащ УНГ отделение в МБАЛ „Иван Рилски" гр. Г. О., **като пациент нуждаещ се от по-високо ниво на компетентност** и лечение и след консултация на местно ниво с проф. И.Й и насочен за лечение в УМБАЛ „Каспела" гр. П.. На 20.08.2020 г. (три месеца след втората оперативна интервенция) проф. И.Й в УМБАЛ „Каспела" гр. П. извършва разширена оперативна интервенция (риносептопластика), целяща дефинитивно отстраняване на патологичните изменения, настъпили вероятно след травмата на 11.05. 2020 г. Според вещото лице преценката за извършването и от проф. И.Й във възраст, в която все още не е завършен растежа на лицевия скелет т.е не е показана за подобна оперативна интервенция, травматичните поражения, оплакванията на болните и очакваните късните последствия са надделяли при вземане на решение за извършване на трета оперативна интервенция (риносептопластика) и са в пряка причинно-следствена връзка с нанесената травма на 11.05.2020 г.

Лечението проведено в УНГ отделението на МБАЛ „Иван Рилски" гр. Г. О. е своевременно и правилно, като са спазени всички национални и световни препоръки при

подобни болестни процеси. Възстановителният период е индивидуален и зависи от редица външни и вътрешни фактори, като средно изисква около 30 дни. При някои болни въпреки своевременния и адекватен подход не се постига нормализиране на анатомията и физиологията (носното дишане) на носа в дългосрочен план, което налага на по-късен етап да се извърши оперативна интервенция за дефинитивна корекция. Това е и причината за третата операция, извършена от проф. И.Й в УМБАЛ „Каспела“ гр. П.. Отлагането на последната във времето би влошило състоянието на болния и удължило дискомфорта, който изпитва в следствие на затрудненото носно дишане.

Със сигурност нанесената лицева травма на ИВ. Г. К. с ЕГН ***** от Р. ИВ. П. с ЕГН ***** има пряка причинно-следствена връзка със страданията на потърпевшия, болничния престой и трите оперативни интервенции вкл. и последната извършена на 21.08. 2020 г. в УМБАЛ „Каспела“ гр. П., която в други случаи, **ако** е необходимо би се извършила по друго време, след завършване растежа на лицевия скелет. В съдебно заседание д-р К. поддържа изготвеното заключение липсват данни в медицинската документация за възстановителния период след хоспитализацията. Твърди категорично, че и трите проведени лечения са в пряка причинно следствена връзка с удара. По принцип, когато има травма в областта на лицето и в частност външния нос, това е свързано с фрактуриране и изместване на носната преграда, в противоположната на удара страна, това води до обструкция на носната половина, което налага своевременно лечение, защото носните кости зарастват много бързо и ако не се направи бързо наместване навреме, носът остава трайно деформиран, каквото са направили колегите в местната структура, на два етапа. Първо се спира кръвотечението от носа, на следващия етап се прави наместване на носа и с поставянето съответно на плаки. Въпреки това и данните в документацията за добре свършената работа, нерядко във възстановителния период има известни измествания на носната преграда, което налага на по-късен етап да се извърши т.нар. реконструктивна хирургия, тя е извършена реално три месеца след това. Счита, че е техническа грешка в написаното в епикриза-преди 6 месеца. Колкото по-рано, толкова по-добре, по-лек е възстановителния период и по-малко е дискомфорта. Редно е да се направи колкото се може по-рано такава оперативна интервенция, както в случая е направена, по преценка на лекаря.

Ако пациентът, нямаше проблеми, не би потърсил помощ и съответно проф. Й. не би извършил тази оперативна интервенция във възрастта на пациента, ако не е имало тежка назална обструкция и сериозна естетична промяна във външния нос, тъй като във възрастта на младежа - 18-19 години все още не завършен лицевия скелет и не се препоръчва в тази възраст да се извършват планови оперативни интервенции за естетична и функционална корекция на носа, под тази възраст не бива да се правят, освен в случаите, както е на ищеца и има сериозно изместена носна преграда, тежка назална обструкция. Когато се измести тази назална преграда, тя опира срещуположната стена и създава едни силни болки, каквито е имал пациента. Действително може и да се направи тази трета операция, реконструктивната операция и на по-късен етап, но този пациент няма да може да диша и това ще натовари цялостно организма. „Без травмата той може да е имал някакво изкривяване на носа, но носа компенсира в тази възраст и младежът нямаше да има назална обструкция на тази възраст, и той няма да има причина да отиде да си прави носа“. Естетиката винаги е свързана с функцията, когато има нарушение в естетиката, има и нарушение във функцията, която се развива бавно във времето, реално погледнато организма компенсира. В тази възраст – до 18-19 години не се прави ринопластика, естетична хирургия на носа, защото не е завършен лицевия скелет, говоря в планов порядък, когато не е свързано с травма. Т.е. във тази възраст те нямат тежка назална обструкция. От медицинската документация, с която се запознах, след втората операция, макар, че първото не е било операция – поставянето на тампонада, реално погледнато пациента няма да има тази назална обструкция, ако е имал това изкривяване на преградата и това няма да го накара да отиде да си прави операция. Ако се прави естетична операция, не само ще се

повдига носния връх, но и отстраняване на гърбицата, а то не е правено. Т.е. етапа на оперативно лечение, което е извършено, е с цел да се възстанови функцията на носа, а това е свързано не само с изправяне на носната преграда, а и с повдигане на носния връх, защото се изкривява върха на носа, когато се фрактурира септума, просто се променя анатомията на върха, той се повдига по нагоре и се изкривява настрани.

Изкривената половина блокира дишането и този младеж, ако не се оперира се обрича на постоянна обструкция, затруднено носно дишане, главоболие. Всичко направено на трите етапа, е направено навреме и както трябва.

В идентичния смисъл е и изготвената първоначална съдебно-медицинска експертиза относно проведеното лечение, наличието на причинно следствена връзка между трите оперативни интервенции

По делото са ангажирани гласни доказателства и от двете страни, като от свидетелите се установява следното, свързани с извършването на деликта, претърпените от ищеца имуществени и неимуществени щети, както и за поведението на ответника Ростслав след инцидента.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Нормата на чл.48 ал.1 ЗЗД изисква освен установяване на предпоставките по чл.45 ЗЗД, така и обстоятелствата, че деликвентът е дете на ответниците, които го отглеждат и упражняват родителските си права. Затова и в тежест на ищеца е да установи, че Р. ИВ. П. му е нанесъл удар в лицето, като пряка и непосредствена последица от този удар е било полученото увреждане- периода на възстановяване, настъпилото твърдена травма, свързано със продължаващото затруднено дишане. Също в тежест на ищеца е да установи, че ответниците са родители на Р. ИВ. П. и той живее при тях, като те упражняват родителските си права по отношение на детето.Безспорни са и не подлежат на установяване фактите, че ответниците са родители, упражняващи по отношение на детето Р. ИВ. П. родителски права, както и че то живее при тях. Също за безспорно е според настоящия състав е, че детето Р. ИВ. П. е нанесъл удар в лицето на ИВ. Г. К. именно, вследствие на удар от страна на Р. е причинено кръвотечение от носа на пострадалото лице, както и констатираните след това счупвания на носните носни кости и разместване на фрагменти/ според заключенията на двете СМЕ.

Без значение в случая е, че Р. ИВ. П. е реагирал импулсивно и емоционално, без да прецени ситуацията. Именно поради тази причина и непълнолетните деца не носят лична отговорност за своите деяния до навършване на пълнолетие. Защото родителите са тези, които посредством възпитанието следва да модулират поведението на детето. По гореизложеното и нормата на чл.48 ЗЗД предвижда, че родителите и осиновителите на непълнолетен извършител на деликт отговарят за уврежданията от противоправното деяние, които те лично не са причинили. Отговорността на родителите се ангажира поради изрично вменените им съобразно чл.125 СК задължения да формират възгледи, убеждения и привички за поведение на детето, и да го подготвят за живота в обществото, като продължават да се грижат за възпитанието му и да му внушават внимателно отношение при действията му, до навършване на пълнолетие. Затова и отговорността на родителите не гарантира ангажирането отговорността на деликвент-а детето, а е на лично основание, тъй

като е за неупражнен родителски контрол и за недостатъчно възпитание на детето. Съгласно чл. 48, ал. 3 ЗЗД те се освобождават от отговорност, ако не са били в състояние да предотвратят настъпването на вредите. Имам се предвид случаите на деликт поради неупражнен по обективни причини надзор от родител/осиновител или неполагане на грижи по доброто възпитание (също по обективни причини) на детето - извършител на деликта. Обективните причини трябва да са от такова естество, че родителят/осиновителят да е бил в невъзможност да предотврати противоправното поведение на непълнолетния, както и да е изключена изобщо възможността той да възпитава и контролира детето. Възможно е при извършване на деликта родителят/осиновителят да не е имал възможност да осъществи надзор или да попречи на непълнолетния да го стори, но той не може да се ползва от чл. 48, ал. 3 ЗЗД, ако в периода преди деликта не е осъществил правилно своя дълг по възпитанието на детето. Доброто възпитание не се презумира и, ако непълнолетният извърши противоправно деяние, което е инкриминирано като престъпление, то това е илюстрация, че усилията на родителите/осиновителите не са дали резултат, а задълженията по възпитанието, контрола и надзора, не са изпълнени.

Безспорно се установи, че именно противоправното и виновно поведение на детето Р. ИВ. П. е станало причина за настъпването като пряка и непосредствена последица на неимуществени вреди на ищеца. Същите се изразяват в счупване на носните кости и разместване на фрагменти, което представлява временно разстройство на здравето, неопасно за живота. При определяне на размера на обезщетенията за неимуществените вреди следва да бъде съобразено ППВС № 4/1968 год., т. 11, според което същите се възмездяват от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. Затова и изхождайки от теоретичните постановки в рамките на настоящото производство следва да бъдат съобразени характера и степента на телесните увреждания и продължителността на периода, през който са търпени, вида на лечението, настъпилите усложнения (изкривена носна пирамида), обусловили последващо затруднено носно дишане, както и психическото отражение на инцидента в съзнанието на непълнолетното дете (десоциализиране).

Следва да бъде съобразено обаче и настъпилото усложнение в оздравителния процес - изкривената носна преграда, обуславяща затрудненото дишане при детето и понастоящем. Последното не е постоянно разстройство на здравето, доколкото вещото лице аргументирано е посочило, че същото може да се компенсира с възрастта и изменението на черепната структура или евентуално да бъде извършена операция за корекция на изкривяването. Затова и следва да се съобрази от една страна, че затрудненото дишане би създавало на И. неудобства. Следва да бъде даден превес на заключението на експерта д-р К. - обективно и компетентно дадено. Затова и съставът приема, че за причиненото неудобство и дискомфорт, които макар и не толкова осезателни, са ежедневни, следва да бъде обезщетен ищеца със сума в размер на 5 000 лв. Посочената сума от 5 000 лв. съдът счита, че обезщетява в пълна степен ищеца за вредоносните последици от инцидента.

С оглед на гореизложеното ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят солидарно на ищеца обезщетение за неимуществени вреди от 5 000 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 11.05.2020г., до окончателното изплащане на задължението.

По отношение на претенцията за заплащане на имуществени вреди в размер на 1500

лв. за периода на лечение в УМБАЛ „КАСПЕЛА“ ЕООД, за заплащане услугите за целодневна грижа и персонален санитар, която да извършва дейностите, които пострадалият не е бил в състояние да извършва сам. Съгласно постоянната практика на ВКС, обективирана в ППВС № 4/30.10.1975г., както и в множество конкретни решения, напр. решение № 808/6.09.1985 г. по гр. д. № 536/1985 г. на ВС, IV г. о., решение № 893/27.11.1986 г. по гр. д. № 502/1986 г. на ВС, IV г. о., решение № 39/16.07.2010 г. по т. д. № 551/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о. и други, разходите, свързани с лечението на пострадалия и полагането на необходимите за него грижи, представляват пряка и непосредствена последица от причиненото увреждане. Такива разходи могат да бъдат заплащането на възнаграждение на болногледач в лечебното заведение, когато това се налага. Възможно е полагането на грижите за увреденото лице да се осъществява от член на семейството или друг близък родник, например възходящ, съпруг, низходящ. В този случай също се дължи заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на необходимото възнаграждение за обслужващ персонал в болнично заведение. Грижите за пострадалото лице могат да бъдат полагани и от други хора, извън кръга на роднините, и в този случай се дължи заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на платеното възнаграждение. Искът за заплащане на имуществени вреди се явява основателен и следва да бъде уважен за сумата от 1500 лева, за което се сочат писмени доказателства. Основателна се явява имуществената претенция в размер на 45,40 лева, въз основа на представена фактура от 27.08.2020г. и същата доказва заплатени медикаменти и касов бон за същата сума, действително пострадалият е изписан на 24.08.20г. от болница УМБАЛ –Каспела, като липсва представена рецепта, изписана от медицинско лице, видно от датата на същата, но медикаментите са закупени след проведената интервенция в П., и същите касаят лечение и профилактика на носна кухина.

За доказване на нанесените травми на ищеца е издадено медицинско свидетелство, за което се представят писмени доказателства за сторените разходи. Заплатените пари за медицинско свидетелство може да се търсят от извършителя, което представлява за пострадалия имуществени вреди, също такива са и средствата отделени за закупуване на лекарства, медицински прегледи и интервенции, ако има такива.

Искът за заплащане на имуществени вреди се явява основателен и следва да бъде уважен за сумата от 1595,40 лв., разходи за лечение и възстановяване.

Исковата претенция се явява изцяло основателна по основание и размер.

Разноски се следват на ищеца в размер на общо от 1113,82 лева. Разноски на ответника не се следват.

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. ИВ. П. с ЕГН ***** като причинител по чл.45 ЗЗД, ИВ. ЛЮБ. П. с ЕГН ***** ,Н. ИВ. П. с ЕГН ***** и тримата с постоянен адрес гр. Г.О., ул.“ *** в качеството на родители- по чл.48 ЗЗД , **при условията на солидарност** помежду им, да заплатят на ИВ. Г. К. с ЕГН ***** с адрес гр. Г.О., ул.“ *** сумата **от 5 000 лв.(пет хиляди лева)** в обезщетение за неимуществени вреди, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и страдания, изпитван страх, унижение, психически дискомфорт и други негативни преживявания в резултат на извършеното на 11.05.2020г. в град Г. О. деяние от Р. ИВ. П., а именно: в резултат на нанесен удар в носа, причинил на И. Г. К. телесна повреда и разстройство на здравето - фрактура на носа, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на деликта - 11.05.2020г. до окончателното и изплащане, сумата от

1595,40/ хиляда петстотин деветдесет и пет лева и четиридесет стотинки/ лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи за лечение и възстановяване.

ОСЪЖДА Р. ИВ. П. с ЕГН ***** като причинител по чл.45 ЗЗД, ИВ. ЛЮБ. П. с ЕГН *****, Н. ИВ. П. с ЕГН ***** и тримата с постоянен адрес гр. Г.О., ул. “***” в качеството на родители- по чл.48 ЗЗД , при условията на солидарност помежду им, да заплатят на ИВ. Г. К. с ЕГН ***** с адрес гр. Г.О., ул. “***” сумата от 1113,82 лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Г. О.: _____